

af sagsøgernes navne i de anfægtede retsakter retsstridigt har ødelagt deres anseelse i det syriske samfund, i deres vennekreds, i det religiøse fællesskab og i forhold til sagsøgernes forretningspartnere.

Sag anlagt den 25. juli 2012 — Plantavis og NEM mod Kommissionen og EFSA

(Sag T-334/12)

(2012/C 311/11)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Plantavis GmbH (Berlin, Tyskland) og NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten e.V. (Laudert, Tyskland) (ved advokat T. Büttner)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Europæiske Fødevarer-sikkerhedsautoritet (EFSA)

Sagsøgernes påstande

— Forbuddene i forordning (EF) nr. 1924/2006 ⁽¹⁾, sammenholdt med forordning (EU) nr. 432/2012 ⁽²⁾ og Europa-Kommissionens EU-register over tilladte og forbudte sundhedsanprisninger, annulleres.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søagsmålet gør sagsøgerne for det første gældende, at EU-lovgiver ikke har kompetence til at vedtage de anfægtede forordninger.

For det andet anføres det, at forordning nr. 1924/2006 og forordning nr. 432/2012 samt EU-registeret over ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer griber ulovligt ind i fødevarerindustriens forfatningsretligt beskyttede retsstilling og i forbrugernes og de erhvervsdrivendes ret til oplysninger. I denne sammenhæng gør sagsøgerne især gældende, at de i de anfægtede forordninger fastsatte forbud mod visse ernærings- og sundhedsanprisninger er uforholdsmæssige. Dette gælder i særdeleshed forbuddet mod anvendelse af fagligt relevante ernærings- og sundhedsanprisninger som f.eks. »bedre biotilgængelighed«. Endvidere er forordningerne ikke egnede til at opfylde deres tilstræbte formål, idet EFSA og Kommissionen ikke har fastlagt en velbegrundet, gennemskuelig og ensartet linje for fastlæggelsen af videnskabelige standarder. Sagsøgerne klager endvidere over den udifferentierede og ulige behandling af

forskellige stoffer og fødevarerirksomheder. Forbuddene er desuden ikke nødvendige, da det allerede i henhold til direktiv 2003/13/EF ⁽³⁾ og forordning (EU) nr. 1169/2011 ⁽⁴⁾ i alle de europæiske medlemsstater er forbudt at anvende vildledende markedsføring af fødevarer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20.12.2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer (EUT L 404, s. 9).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 432/2012 af 16.5.2012 om fastlæggelse af en liste over andre tilladte sundhedsanprisninger af fødevarer end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom og til børns udvikling og sundhed (EUT L 136, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens direktiv 2003/13/EF af 10.2.2003 om ændring af direktiv 96/5/EF om forarbejdede levnedsmidler baseret på cerealier og baby mad til spædbørn og småbørn (EUT L 41, s. 33).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25.10.2011 om fødevarerinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304, s. 18)

Sag anlagt den 2. august 2012 — Evonik Degussa mod Kommissionen

(Sag T-341/12)

(2012/C 311/12)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Evonik Degussa GmbH (Essen, Tyskland) (ved advokaterne C. Steinle, M. Holm-Hadulla og C. von Köckritz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse K(2012) 3534 endelig af 24. maj 2012 om afslag på Evonik Degussas anmodning om fortrolig behandling af oplysningerne i afgørelsen i sag COMP/F/38.620 — Hydrogenperoxid og perborat — annulleres i henhold til artikel 263, stk. 4, i TEUF.

— I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement tilpligtes Kommissionen at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 8 i afgørelsen om høringskonsulentens kompetenceområde ⁽¹⁾ og af sagsøgerens ret til god forvaltning og til at blive hørt.

Sagsøgeren gør her gældende, at høringskonsulenten ikke har prøvet sagsøgerens principielle indsigelser mod offentliggørelsen. Dermed har den tilsidesat rækkevidden af dens beføjelser og pligter og overtrådt artikel 8 i afgørelsen om kompetenceområdet. Da hverken høringskonsulenten eller nogen anden instans ved Kommissionen har prøvet og taget hensyn til de af sagsøgeren fremførte principielle indsigelser mod den planlagte offentliggørelse, er det sagsøgerens opfattelse, at Kommissionen har undladt at undersøge alle de relevante oplysninger i den konkrete sag. Dermed har Kommissionen tilsidesat principperne om god forvaltning og retten til at blive hørt (artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder).

- 2) Andet anbringende: Tilsidesættelse af begrundelsespligten

Det anføres i denne henseende, at den anfægtede afgørelse ikke indeholder nogen begrundelse vedrørende de af sagsøgeren fremførte indsigelser mod offentliggørelsen af den udvidede version af afgørelsen. Dette gælder også for Kommissionens bevæggrunde og den offentlige interesse i offentliggørelsen af den udvidede version næsten fem år efter vedtagelsen af den oprindelige ikke fortrolige version.

- 3) Tredje anbringende: Retlige fejl og urigtigt skøn grundet krænkelse af tavshedspligten som omhandlet i artikel 339 TEUF og artikel 8 EMRK, og grundet tilsidesættelse af den fortrolige karakter af de oplysninger, der ønskes offentliggjort.

— Sagsøgeren gør med dette anbringende gældende, at de passager, som Kommissionen planlægger at offentliggøre i den udvidede ikke fortrolige version af afgørelsen, er omfattede af tavshedspligten og delvist også indeholder forretningshemmeligheder. En offentliggørelse af disse oplysninger på internettet tilsidesætter sagsøgerens ret til overholdelse af tavshedspligten.

— Subsidiært gør sagsøgeren gældende, at den planlagte offentliggørelse af de i forbindelse med bødenedsættelsen afgivne oplysninger henhører under anvendelsesområdet for artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽²⁾, og at forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽³⁾ og meddelelsen om bødefritagelse eller bødenedsættelse ⁽⁴⁾ indeholder særlige bestemmelser vedrørende adgangen til sådanne i forbindelse med bødenedsættelse afgivne oplysninger. Der består således efter sagsøgerens opfattelse i henhold til Den Europæiske Unions Domstols praksis (Domstolens dom af 29.6.2010, sag C-139/07 P, Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau, Sml. I, s. 5885, og af 28.6.2012, sag C-404/10 P, Kommissionen mod Éditions Odile Jacob, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser) en formodning om, at en offentliggørelse af disse

oplysninger vil skade såvel sagsøgerens erhvervsmæssige interesser som formålet med Kommissionens undersøgelser. Der må derfor skulle føres særskilt bevis for en særlig offentlig interesse i offentliggørelsen af disse oplysninger. Da høringskonsulenten ifølge sagsøgeren ikke har gjort dette, har vedkommende anlagt et åbenbart urigtigt skøn.

- 4) Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af sagsøgerens berettigede forventning og princippet om retssikkerhed

Sagsøgeren gør her gældende, at Kommissionen ved afslaget om anmodningen om fortrolig behandling og ved afgørelsen om at offentliggøre den omtvistede version af afgørelsen har tilsidesat den berettigede forventning. Sagsøgeren har siden indgivelsen af sin anmodning om bødenedsættelse haft en forventning om fortrolighed vedrørende de overdragne oplysninger. Sagsøgeren støtter sin forventning på meddelelsen om bødefritagelse eller bødenedsættelse og Kommissionens faste praksis og er af den opfattelse, at denne forventning er beskyttelsesværdig. Det fremgår endvidere, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning tilsidesættes, idet Kommissionen allerede i 2007 offentliggjorde en endelig ikke fortrolig version af afgørelsen og deri accepterede sagsøgerens ønsker om udeladelser. Sagsøgeren gør gældende, at der ikke foreligger noget retsgrundlag for en efterfølgende ændring af denne afgørelse, og heller ingen saglig begrundelse.

- 5) Femte anbringende: Tilsidesættelse af kravet om formålsbegrænsning

I forbindelse med dette anbringende gør sagsøgeren gældende, at anvendelsen af de i forbindelse med bødenedsættelser indgivne oplysninger til oplysning af offentligheden tilsidesætter de i artikel 28, stk. 1, i forordning nr. 1/2003 og punkt 48 i Kommissionens aktindsigtsmeddelelse ⁽⁵⁾ foreskrevne krav om formålsbegrænsning af disse oplysninger. Dette er i særdeleshed tilfældet, når denne anvendelse finder sted mere end seks år efter administrative procedures afslutning.

⁽¹⁾ Afgørelse 2011/695/EU vedtaget af formanden for Europa-Kommissionen den 13.10.2011 om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (EUT L 275, s. 29).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i artikel [101] og [102] [TEUF] (EFT 2003 L 1, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EUT 2002 C 45, s. 3)

⁽⁵⁾ Kommissionens meddelelse om regler for indsigt i Kommissionens sagsakter i forbindelse med sager efter artikel 81 [EF] og 82 [EF], EØS-aftalens artikel 53, 54 og 57 og Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 (EUT 2005 C 325, s. 7).